

jordtilliggende. Efter forslaget § 2 vil sådanne ejendomme fortsat være landbrugsejendomme og altså kunne suppleres efter bestemmelserne i forslaget § 13. Landbrugspligten vil imidlertid af ejeren kunne kræves ophævet, så længe ejendommen er under 2 ha.

Til § 5.

Bestemmelsen i forslaget § 5 svarer til den gældende lovs § 4, stk. 1, 1. punktum, om, at det påhviler landbrugsministeriet at sørge for, at der i tingbogen sker notering om landbrugspligten svarende til noteringen i matriklen.

Til § 6.

Forslaget afløser den gældende lovs § 2, stk. 4, 3. punktum, § 18, stk. 2, § 20 og § 26.

Til kap. II.

Kapitlet indeholder bestemmelser om de krav, der stilles med hensyn til selvstændig drift af landbrugsejendomme og med hensyn til udnyttelsen af jorderne og opretholdelse af bygninger på ejendommene.

Til § 7.

Bestemmelsen i stk. 1 skal sikre, at jorderne til en landbrugsejendom udnyttes jordbrugsmæssigt i det omfang, de er egnede hertil. Jorderne må således ikke henligge uudnyttede og må heller ikke uden tilladelse tages i brug til ikke-jordbrugsmæssig anvendelse. Ved jordbrugsmæssig udnyttelse forstås, at jorderne anvendes til frembringelse af mark- og engafgrøder, herunder græsning, til frugtavl, til frembringelse af gartneri- og planteskoleprodukter og til dyrkning af gran til juletræer el. lign., hvorimod tilplantning og anvendelse til skovdrift ikke anses for jordbrugsmæssig drift. Drift af en landbrugsejendom som hønseri, kyllingefarm, anderi, pelsdyrfarm o. lign. anses ikke for uforenelig med landbrugspligten.

Da der næppe bør lægges hindringer i vejen for, at ejeren af en ejendom til eget brug udnytter forekomster i jorden af tørv, grus, kalk o. lign. eller for, at han lader andre få ret til en sådan begrænset udnyttelse af forekomsterne, er det i stk. 2 foreslået, at sådan udnyttelse af en del af en ejendom kan ske uden tilladelse. Endvidere foreslås anden begrænset ikke-jordbrugsmæssig udnyttelse af en del af en ejendom undtaget fra bestemmelsen i stk. 1. Der er herved særlig tænkt på tilfælde, hvor der træffes aftale om anbringelse af elmaster, sømærker el. lign. på en ejendoms jorder, eller hvor der træffes aftaler om partielle brugsrettigheder over en mindre del af en ejendom, når en samtidig jordbrugsmæssig anvendelse af arealerne ikke hindres.

I stk. 3 er foreslået, at landbrugsministeren, når forholdene taler derfor, skal kunne gøre undtagelse fra bestemmelserne i stk. 1. Ansøgninger om tilladelse til udnyttelse af dele af jorderne til by- eller industrimæssige formål, herunder til oplagspladser for industri o. lign., vil blive forelagt bygge-, vej- og naturfredningsmyndighederne, forinden afgørelse træffes. Landbrugsministerens tilladelse til, at jorderne tages i brug til anden anvendelse, kan gøres tidsbegrænset og betinget, således at det på denne måde så vidt muligt kan sikres, at jorden igen vil overgå til jordbrugsmæssig drift under ejendommen.

Bestemmelsen i stk. 3, sidste punktum, der har sit forbillede i lov om brunkullejer, har det formål at modvirke den landskabelige ødelæggelse, der kan være en følge af udvindingen af forekomster i jorden. Det er hensigten at indhente fredningsmyndighedernes udtalelse, forinden de nærmere betingelser fastsættes i de enkelte tilfælde.

Det er hensigten at fastsætte nærmere regler om den dokumentation, der skal forevises tinglysningsdommeren, når kontrakter om udnyttelse af landbrugsejendommens jorder til ikke-jordbrugsmæssige formål anmeldes til tinglysning. Forslagets stk. 4 sammenholdt med § 26 vil give hjemmel for udstedelse af sådanne regler.

Til § 8.

I stk. 1 er foreslået at bibeholde det hidtidige krav om, at en landbrugsejendom skal opretholdes som selvstændigt brug og holdes forsynet med beboelsesbygning, hvorfra jorden drives af beboerne. Der vil dog i medfør af stk. 5 kunne meddeles dispensation fra disse krav, navnlig for så vidt angår mindre ejendomme eller ejendomme med dårlige bygninger eller afsides beliggenhed. De ændrede produktionsforhold indenfor landbruget har medført, at den gældende lovgivnings krav om avlsbygninger, og om at en ejendom skal være forsynet med besætning, inventar og avl, ikke længere er anset for påkrævede, idet nødvendigheden af avlsbygninger m. v. må være helt afhængig af den driftsform, den enkelte landmand vælger. Det følger heraf, at den gældende lovs § 2, stk. 2, sidste punktum, om særskilt salg af en ejendoms besætning og inventar m. v. må bortfalde.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til den gældende lovs § 2, stk. 3, men i konsekvens af, at der ikke længere stilles krav om driftsbygninger til en landbrugsejendom, er bestemmelsen begrænset til at omfatte pligt til genopførelse, evt. istandsættelse af beboelsesbygningerne, hvis disse helt eller delvis ødelægges. Bestemmelsen i stk. 3 svarer til de i den gældende lovs § 2, stk. 6, fastsatte bestemmelser om